

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Ek/1320/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118332480
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118332480.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: L. E., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: A. XX, XXX XX T., zastúpeného: Michal Mrva - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom: Trenčianska 38, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 145 860, proti povinnému: N. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: T. 18X/X, XXX XX J., zastúpeného: JUDr. Ľubomír Vanek, advokát, so sídlom: Potočná 169/85, 909 01 Skalica, IČO: 42 293 529, o vymoženie 35.713,- eur a trov exekúcie oprávneného, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Juraj Rácik, so sídlom exekútorského úradu: Hlavná 11, 917 01 Trnava, IČO: 42 164 320, pod číslom 358EX 477/18, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/1320/2018 zo 25. februára 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/1320/2018 zo 25. februára 2019 m e n í tak, že:

- I. Exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavuje.
- II. Povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznáva.
- III. Oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania vo výške 30,- eur v lehote 3 (troch) dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/1320/2018 zo 25. februára 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 10.09.2018 domáhal od povinného vymoženiu úroku z omeškania vo výške 14,75% ročne zo sumy 20.702,67 eur od 07.04.2007 do 30.06.2007, úroku z omeškania vo výške 14,25% ročne zo sumy 20.702,67 eur od 01.07.2007 do 05.04.2007 a trov konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul vo výške 3.221,20 eur, na základe rozsudku Okresného súdu Skalica vydaného dňa 12.10.2011 pod spisovou značkou 3Cb/396/2008, rozsudku Krajského súdu v Trnave vydaného dňa 04.07.2013 pod spisovou značkou 31Cob/11/2012, rozsudku Okresného súdu Skalica vydaného dňa 02.05.2017 pod spisovou značkou 2C/183/2015 a rozsudku Krajského súdu v Trnave vydaného dňa 23.01.2018 pod spisovou značkou 9Co/253/2017 (ďalej len „exekučné tituly“). Oprávnený sa zároveň domáhal vymoženiu trov exekúcie vo výške celkom 383,17 eur. Dňa 06.11.2018 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Juraja Rácika. Súdnym exekútor následne doručil súdu dňa 05.12.2018 návrh povinného na zastavenie exekúcie. V návrhu na zastavenie exekúcie povinný žiadal exekúciu zastaviť s odôvodnením, že osoba, ktorá podala návrh na vykonanie exekúcie a ktorá je uvedená ako osoba oprávnená v poverení na vykonanie exekúcie, nie je osobou oprávnenou z exekučného titulu. Ďalej povinný namietal, že istinu v celom rozsahu, teda v sume 20.702,67 eur oprávnenému zaplatil. Napokon

uviedol, že podal dovolanie voči rozhodnutiu odvolacieho súdu č. k. 9Co/253/2017 zo dňa 23.01.2018 a zároveň najvyšší súd požiadal, aby rozhodol o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. K tvrdeniu povinného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie oprávneného súd argumentoval, že Civilný sporový poriadok nerozlišuje fyzickú osobu a fyzickú osobu podnikateľa, a teda Stanislav Antala, nar. 18.05.1952, a Stanislav Antala GAZ - mont, IČO 30 936 535, je osoba totožná. Nejedná sa preto o nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane oprávneného. Exekučný súd pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie postupoval v súlade s platným právom, skutočnosť, že Civilný sporový poriadok medzi fyzickou osobou a fyzickou osobou - podnikateľom nerozlišuje zohľadnil tak, že poverenie bolo vydané v prospech oprávneného Stanislava Antalu, nar. 18.05.1952, trvalý pobyt: Zámocká 20, 902 01 Pezinok. K tvrdeniu povinného o podaní dovolania a návrhu na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia súd uviedol, že samotné podanie takéhoto návrhu nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Až kým príslušný súd nerozhodne o odklade vykonateľnosti prípadne o dovolaní v prospech povinného, exekúcia je vedná na základe právoplatných a vykonateľných exekučných titulov. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví. V danom prípade však súd pri posudzovaní návrhu na zastavenie exekúcie zistil, že skutočnosti uvádzané povinným nie sú kvalifikovaným dôvodom na zastavenie exekúcie (povinný neuviedol skutočnosti, ktoré po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáateľnosti bránia).

3. Voči tomuto uzneseniu podal povinný sťažnosť, v ktorej pripomenul, že návrh na zastavenie exekúcie podal z dôvodu, že v upovedomení o začatí exekúcie je ako oprávnený označený Stanislav Antala, nar. 18. 05. 1952, avšak exekučný titul je vydaný v prospech žalobcu - Stanislav Antala GAZ-mont, IČO: 30936535. Exekúcia je tak vedená na v prospech inej osoby, ako je osoba uvedená v exekučnom titule.

4. Povinný žiadal exekúciu zastaviť aj z dôvodu nesprávneho výkladu ustanovenia § 35 ods. 1 a § 36 ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ustanovením § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka. V konaní podľa jeho názoru nebola preukázaná skutočnosť, že naňho prešla povinnosť uložená rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 3Cb/396/2008-233 zo dňa 12. 10.2011 (exekučný titul), ktorým bolo žalovanému MONTPETROL, spol. s r.o., Petroveská 187, Gbely, uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 20.702,67 eur spolu s úrokom z omeškania ako aj povinnosť nahradiť trovy konania. Zdôraznil, že týmto rozsudkom bola povinnosť zaplatiť 20.702,67 eur s príslušenstvom uložená spoločnosti MONTPETROL, spol. s r.o., a nie jemu. Pasívnu legitímáciu povinného nie je možné založiť ani na základe rozsudku Okresného súdu Skalica č.k. 2C/183/2015-67 zo dňa 02. 05. 2017, ktorým súd určil, že právny úkon, ktorým došlo dňa 20. 12. 2012 k výplatu podielov zo zisku za rok 2008 a 2009 vo výške 33.445,90 eur, uzatvorený medzi spol. MONTPETROL, spol. s r.o. a povinným je voči oprávnenému právne neúčinný.

5. Ak by aj súd teoreticky pripustil, že na povinného prešla povinnosť spoločnosti MONTPETROL, spol. s r.o., uložená rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 3Cb/396/2008 zo dňa 12. 10. 2011, rozhodnutie o neúčinnosti právneho úkonu by umožňovalo veriteľovi požadovať uspokojenie svojej pohľadávky len z toho, čo odporovateľným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. V žiadnom prípade nie je možné rozširovať právo oprávneného uspokojiť sa z akéhokolvek majetku povinného. Rozsudkom Okresného súdu Skalica sp. zn. 2V/183/2015-67 zo dňa 02. 05. 2017 bol určený právne neúčinný právny úkon, ktorým došlo k výplatu podielov na zisku vo výške 33.445,90 eur. Súdny exekútor podľa upovedomenia o začatí exekúcie začal exekúciu v prospech oprávneného na základe rozhodnutia Okresného súdu Skalica č.k. 3Cb/396/2008-233 zo dňa 12. 10. 2011, ktorým bolo žalovanému MONTPETROL, spol. s r.o. uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 20.702,67 eur spolu s úrokom z omeškania, ako aj nahradiť trovy konania. Povinný oprávnenému istinu v sume 20.702,67 eur uhradil. Súdny exekútor však vedie exekúciu na vymoženie úrokov z omeškania v sume 32.491,70 eur, trov súdneho konania v sume 3221,30 eur a trov exekúcie oprávneného pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 366,67 eur a súdneho poplatku v sume 16,50 eur, a to voči majetku povinného, napriek tomu, že uspokojenie týchto nárokov je limitované výškou odpovedajúceho prospechu získaného z odporovateľného právneho úkonu. Zhrnul, že odporovacím úkonom z majetku povinného ušlo 33.445,90 eur, z toho povinný zaplatil istinu 20.702,67 eur, avšak exekútor aj po úhrade istiny voči nemu vymáha 36.096,07 eur. V sume prevyšujúcej prospech získaný z odporovateľného právneho úkonu je tak exekúcia vedená nezákonne.

6. Keďže sa súd s touto argumentáciou v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite nevysporiadal, povinný napadnuté rozhodnutie považuje za nezákonné, arbitrárne a nepreskúmateľné. V tejto súvislosti

poukázal na judikatúru ESLP, rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 119/03-30, IV. ÚS 115/03, III. ÚS 298/08 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo 32/2013 zo dňa 10. 02. 2014.

7. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti uviedol, že povinný neustále spochybňuje jeho aktívnu vecnú legitímáciu v exekučnom konaní. Návrh na vykonanie exekúcie podával označený ako Stanislav Antala GAZ - mont, s miestom podnikania Zámocká 20, Pezinok, IČO: 30 936 535, teda ako fyzická osoba podnikateľ. Napriek tomu, že oprávnený sám seba v návrhu na vykonanie exekúcie označil rovnako, ako je to uvedené aj v exekučnom titule, súd vydal exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie v prospech oprávneného Stanislav Antala, nar. 18.05.1952. Stanislav Antala podnikateľ a Stanislav Antala nepodnikateľ ale nie sú dva odlišné subjekty, ide o tú istú osobu. S touto skutočnosťou sa súd v napadnutom uznesení riadne vysporiadal.

8. Argumentácia povinného v smere, že na neho neprešla povinnosť uspokojiť pohľadávku veriteľa na základe rozsudkov Okresného súdu Skalica v spojení s rozsudkami Krajského súdu v Trnave nemôže obstať. Spoločnosť MONTPETROL, spol. s r. o. bola rozsudkom Okresného súdu Skalica vo veci sp. zn. 3Cb/396/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 31Cob/11/2012 zaviazaná zaplatiť oprávnenému sumu 20.702,67 eur s prísl. Pohľadávka priznaná týmto exekučným titulom bola neúspešne vymáhaná v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom JUDr. Štefanom Hrebíkom (pred Okresným súdom Skalica sp. zn. 5Er/952/2013). V tomto exekučnom konaní spoločnosť MONTPETROL, spol. s r. o. neplnila oprávnenému ani len čiastočne, nakoľko všetky aktíva (majetok), ktoré táto spoločnosť mala, na seba previedol povinný. Z tohto dôvodu sa oprávnený obrátil na Okresný súd Skalica so žalobou o určenie neúčinnosti právneho úkonu, ktorým si povinný vyplatil podiel na zisku predmetnej spoločnosti, a to napriek tomu, že táto spoločnosť mala v čase výplaty predmetného podielu na zisku preukázateľne splatný záväzok voči oprávnenému. Tieto skutočnosti boli preukázané a Okresný súd Skalica rozsudkom vo veci sp. zn. 2C/183/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/253/2017 priznal oprávnenému právo na to, aby jeho nárok uspokojil povinný, ktorý mal z neúčinného právneho úkonu prospech. Inštitút odporovateľnosti v zásade slúži potrebám exekučného konania, nakoľko jeho účelom je umožniť veriteľovi, ktorý má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, domôcť sa v exekúcii uspokojenia tejto pohľadávky z majetku (vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt), ktorý ušiel dlžníkovi v dôsledku jeho odporovateľného právneho úkonu. Rozhodnutím, ktorým súd odporovacej žalobe vyhovel, t. j. určil, že voči žalujúcemu veriteľovi je dlžníkom urobený právny úkon, ktorý ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, neúčinný, je nevyhnutným podkladom na to, aby sa veriteľ na základe exekučného titulu vydaného proti dlžníkovi, mohol domáhať nariadenia exekúcie postihnutím toho, čo odporovateľným (neúčinným) právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. Návrh na vykonanie exekúcie v takomto prípade smeruje nie proti dlžníkovi - osobe, ktorá je podľa exekučného titulu zaviazaná, ale proti tomu, s kým, alebo v koho prospech dlžník právny úkon urobil. Možno preto uzavrieť, že rozhodnutie súdu, ktorým bolo vyhovené žalobe na určenie, že právny úkon dlžníka je voči veriteľovi neúčinný, predstavuje podklad k tomu, že sa veriteľ môže na základe titulu spôsobilého k exekúcii vydaného proti dlžníkovi domáhať vykonania exekúcie postihnutím toho, čo odporovaným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nie proti dlžníkovi samotnému, ale voči osobe, v ktorej prospech bol právny úkon urobený (NS ČR sp. zn. 20 Cdo 1501/2005). Túto skutočnosť o. i. sám povinný aj uznal, a to tým, že oprávnenému plnil sumu vo výške 20.702,67 eur (teda istinu pohľadávky), ktorú neplnila spoločnosť MONTPETROL, spol. s r. o.

9. Vo vzťahu k argumentom povinného smerujúcim k výške plnenia vymáhaného v exekúcii oprávnený poukázal na obsah podaného návrhu na vykonanie exekúcie, kde tieto okolnosti uvádzal s tým, že táto časť argumentácie sa týka postupu súdneho exekútora, ktorý je povinný na tieto skutočnosti prihliadať pri výkone exekúcie.

10. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

13. V zmysle § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

14. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

15. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

16. Podľa § 42b ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

17. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 61l ods. 2 Exekučného poriadku, 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinného je dôvodná.

18. Rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 3Cb/396/2008-223 zo dňa 12. októbra 2011 súd rozhodol, že žalovaný (MONTPETROL, spol. s r.o., Petroveská 187, 908 45 Gbely, IČO: 36238821) je povinný zaplatiť žalobcovi (Stanislav Antala GAZ - mont, miesto podnikania Zámocká 20, 902 01 Pezinok, IČO: 30 936 535) sumu 20.702,67 eur so 14,75% úrokom z omeškania ročne od 07. 04. 2007 do 30. 06. 2007 a zaplatiť z istiny 14,25% úrok z omeškania od 01. 07. 2007 do zaplatenia, a náhradu trov konania k rukám JUDr. Oľgy Šajdíkovej, advokátky, v sume 2843,43 eur.

19. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 31Cob/11/2012-273 zo dňa 4. júla 2013 odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 3Cb/396/2008-223 zo dňa 12. októbra 2011 potvrdil a uložil žalovanému (MONTPETROL, spol. s r.o., Petroveská 187, 908 45 Gbely, IČO: 36238821) zaplatiť žalobcovi (Stanislav Antala GAZ - mont, miesto podnikania Zámocká 20, 902 01 Pezinok, IČO: 30 936 535) trovy odvolacieho konania vo výške 377,77 eur k rukám JUDr. Oľgy Šajdíkovej, advokátky.

20. Rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 2C/183/2015 - 67 zo dňa 2. mája 2017 súd určil, že právny úkon, ktorým došlo dňa 20.12.2012 k výplate podielov zo zisku za rok 2008 a 2009 vo výške 33 445,90 eur uzatvorený medzi spol. MONTPETROL, spol. s r.o. a žalovaným (Ladislav Duchoslav, nar. 16.4.1947, bytom Petroveská 187, 908 45 Gbely, štátny občan SR), je voči žalobcovi (Stanislav Antala GAZ - mont, IČO: 30 936 535, s miestom podnikania Zámocká 20, 902 01 Pezinok), právne neúčinný a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

21. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/253/2017 - 112 zo dňa 23. januára 2018 odvolací súd rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 2C/183/2015-67 zo dňa 2. mája 2017 potvrdil.

22. Na podklade predložených rozhodnutí súdov možno ustáliť, že rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 3Cb/396/2008-223 zo dňa 12.10.2011 bola spoločnosť MONTPETROL, spol. s r.o., IČO: 36 238 821, so sídlom Petroveská 187, Gbely (ďalej len „MONTPETROL, spol. s r.o.“) zaviazaná zaplatiť oprávnenému (žalobcovi) Stanislavovi Antalovi, podnikajúcemu pod obchodným menom Stanislav

Antala GAZ - mont, s miestom podnikania Zámocká 20, 902 01 Pezinok IČO: 30 936 535 sumu 20.702,67 Eur spolu so 14,75 % ročným úrokom z omeškania od 7.4.2007 do 30.6.2007 a s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne od 1.7.2007 do zaplataenia a náhradu trov konania k rukám advokátky JUDr. Oľgy Šajdíkovej v sume 2.843,43 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 1.8.2013 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 31Cob/11/2012-273 zo dňa 4.7.2013, ktorým bol potvrdený napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a zároveň bola žalovaná spoločnosť MONTPETROL, spol. s r.o. zaviazaná zaplatiť oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 377,77 € k rukám advokátky JUDr. Oľgy Šajdíkovej do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok Okresného súdu Skalica č. k. 3Cb/396/2008-223 sa stal vykonateľným dňa 6.8.2013. Spoločnosť MONTPETROL, spol. s r.o. dňa 20.12.2012 vyplatila povinnému čiastku 33.445,90 eur titulom jeho podielu na zisku spoločnosti (výplata podielov na zisku za rok 2008, 2009 dňa 20.12.2012 vo výške 33.445,90 Eur), ktorý právny úkon rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 2C/183/2015 - 67 zo dňa 2. mája 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/253/2017 - 112 zo dňa 23. januára 2018 súd určil voči oprávnenému ako neúčinný. Následne sa oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 10.09.2018 domáhal proti povinnému vymoženiu úroku vo výške 14,75 % ročne zo sumy 20702,67 eur od 07.04.2007 do 30.06.2007 vo výške 711,12 eur, úroku z omeškania 14,25 % ročne zo sumy 20.702,67 eur od 01.07.2007 do 05.04.2018 vo výške 31.780,58 eur a trov konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul (vrátane trov právneho zastúpenia) v sume 3221,20 eur. Oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol, že nárok možno voči povinnému vymáhať až do výšky 33.445,90 eur, ktorá suma predstavuje výšku relatívne neúčinného právneho úkonu povinného. Nakoľko ale povinný dňa 05.04.2018 splnil na účet oprávneného časť dlhu vo výške 20.702,67 eur, celý nárok (úrok z omeškania vrátane trov konania) možno toho času vymáhať do sumy 12.743,23 Eur (ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou 33.445,90 Eur a 20.702,67 Eur). Obaja účastníci exekučného konania zhodne úhradu istiny 20.702,67 eur za strany povinného v prospech oprávneného potvrdili

23. Sporným medzi účastníkmi exekučného konania za takto zisteného skutkového stavu je právne posúdenie aktívnej legitímácie oprávneného, právne posúdenie skutočnosti, či v dôsledku vyhlásenej neúčinnosti právneho úkonu možno viesť exekúciu priamo voči osobe, ktorá nadobudla úspešne odporovaným úkonom majetok dlžníka, teda voči povinnému, a ak áno, tak v akom rozsahu. Súd k týmto otázkam podáva nasledovný výklad.

24. Je zrejmé, že v základných (nachádzacích) konaniach vystupoval ako žalobca fyzická osoba - podnikateľ Stanislav Antala, podnikajúci pod obchodným menom Stanislav Antala GAZ - mont, s miestom podnikania Zámocká 20, 902 01 Pezinok, IČO: 30 936 535. Rovnako aj návrh na vykonanie exekúcie podal Stanislav Antala GAZ - mont, miesto podnikania Zámocká 20, 902 01 Pezinok, IČO: 30 936 535. Z uvedených dôvodov mal súd vydať poverenie na vykonanie exekúcie, kde by ako oprávnený subjekt vystupoval Stanislav Antala GAZ - mont, miesto podnikania Zámocká 20, 902 01 Pezinok, IČO: 30 936 535. Napriek tejto skutočnosti je nutné doplniť, že tak ako konštatoval súd v napadnutom uznesení, aktuálna právna úprava (§14 CSP, § 133 CSP) nerozlišuje medzi fyzickou osobou podnikateľom a fyzickou osobou nepodnikateľom a zákonodarca zmenu tejto právnej úpravy odôvodnil stratou opodstatnia duality režimu fyzických osôb podnikateľov a fyzických osôb nepodnikateľov. Výsledkom tohto prístupu je unifikácia identifikačných znakov pre fyzické osoby bez ohľadu na to, či v konaní vystupujú ako podnikatelia alebo nie. Z uvedeného dôvodu je bez právneho významu, či súd oprávneného označil ako Stanislava Antalu, podnikajúceho pod obchodným menom Stanislav Antala GAZ - mont, miesto podnikania Zámocká 20, 902 01 Pezinok, IČO: 30 936 535 alebo ako Stanislava Antalu, trvale bytom Zámocká 20, 902 01 Pezinok, keďže v oboch prípadoch sa jedná o totožnú osobu a teda o osobu, ktorej v zmysle predloženého exekučného titulu svedčí aktívna legitímácia na podanie návrhu na vykonanie exekúcie. Súd preto v tejto časti vyhodnotil obranu povinného proti exekúcii za nedôvodnú.

25. Súd sa ďalej zaoberal zásadnou námietkou povinného, že nie je osobou, ktoré môže v exekučnom konaní vystupovať na podklade predložených exekučných titulov ako osoba povinná. K tomu súd uvádza, že úspešnosť uplatneného subjektívneho odporového práva spočíva v právoplatnom rozsudku, podľa ktorého je odporovaný právny úkon voči veriteľovi relatívne neúčinný, a to ex tunc. Relatívna neúčinnosť spôsobuje suspendáciu právnych účinkov tohto úkonu vo vzťahu medzi veriteľom a kvalifikovanou treťou osobou (adresátom odporu). Úspešne uplatnený odpor pritom bezprostredne postihuje predmet plnenia sporného úkonu a účelovo ho viaže na uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Jeho účinky sú teda primárne vecné a bez ohľadu na osobu adresáta odporu sa vzťahujú na majetok,

ktorého scudzenie dlžníkom malo na veriteľa ukracujúci efekt. Na základe úspešného odporu je prípustná exekúcia na majetok žalovaného v odporovom konaní, a to na tú jeho časť, ktorá predstavuje prospech z úspešne odporovaného právneho úkonu. Táto časť majetku adresáta odporu zodpovedá časti majetku pôvodného dlžníka z právneho vzťahu s veriteľom (oprávneným), ktorý z majetku dlžníka ušiel v dôsledku odporovaného právneho úkonu. Nič to však nemení na skutočnosti, že exekučný titul na plnenie smeruje proti insolventnému dlžníkovi a jedine voči tejto osobe sa môže veriteľ, ako oprávnený, návrhom na vykonanie exekúcie domáhať uspokojenia svojej pohľadávky. Právoplatný rozsudok v odporovom konaní sa vzťahuje na konkrétny exekvovateľný majetok, a nie na osobu žalovaného (§ 42b ods. 2), ktorý sa v dôsledku procesného úspechu žalobcu nemôže dostať do procesnej pozície povinného v exekúcii. Voči tejto osobe sa právne účinky úspešného odporu prejavia v tom zmysle, že v rámci exekučného konania proti dlžníkovi je povinná strpieť vedenie exekúcie (speňaženie) na predmet plnenia z odporovaného právneho úkonu, ktorého bola popri dlžníkovi účastníkom. Keďže tejto osobe svedčí na základe platného, avšak voči veriteľovi neúčinného úkonu vlastnícke právo k exekúciou postihovanému majetku, stáva sa v relevantnej časti exekučného konania jeho účastníkom a prináležia jej príslušné procesné práva, vyplývajúce z Exekučného poriadku. Tento výklad plne korešponduje s princípom vecných účinkov odporu, požiadavkou na nezameniteľnosť osoby povinného z exekučného titulu na plnenie a s podstatou odporovaných právnych úkonov, ktorou je ich neúčinnosť voči veriteľovi. Veriteľ teda môže viesť proti povinnému dlžníkovi exekúciu za rovnakých podmienok, ako keby k spornému prevodu nedošlo, iba s tým rozdielom, že exekúciou postihnutý majetok patrí osobe, ktorá mala z odporovaného úkonu prospech a ktorá je povinná takto vedenú exekúciu strpieť. Nestáva sa však z procesného hľadiska v tejto exekúcii povinným (Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I., II. § 1 ? 880. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, 3208 s.).

26. Rovnaký záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Mcd0/15/2010 zo dňa 13. 10. 2011, kde súd uviedol, že: „Výrok rozhodnutia, ktorým súd odporovacej žalobe vyhovel a určil, že voči žalujúcemu veriteľovi je dlžníkom urobený právny úkon, ktorý ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, neúčinný, zakladá iba právo, aby sa oprávnený (veriteľ) uspokojil aj z majetku toho, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech a osoba, ktorá mala z odporovateľného právneho úkonu prospech, je povinná trpieť exekúciu na jej majetok do výšky exekučného titulu, ktorá je však limitovaná výškou získaného prospechu, resp. majetku. Rozhodnutie, ktorým súd odporovacej žalobe vyhovel, nerieši, a to ani v procesnej rovine, postavenie účastníkov exekučného konania; určuje len neúčinnosť právneho úkonu s tými dôsledkami, že veriteľ (oprávnený) môže požadovať uspokojenie svojej vymáhateľnej pohľadávky z toho, čo daným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho (povinného) majetku (viď § 42b ods. 4, časť vety pred bodkočiarkou Občianskeho zákonníka). Z uvedeného zákonného ustanovenia možno jednoznačne vyvodiť, že neúčinnosť právneho úkonu smeruje vo vzťahu k majetku a nie voči osobe. Preto pasívne legitimovaným v exekučnom konaní je povinný a nie osoba, ktorá na základe právneho úkonu, ktorý bol rozhodnutím súdu v zmysle § 42b Občianskeho zákonníka vyhlásený za neúčinný, nadobudla od dlžníka exekúciou postihnutý majetok. Rozhodnutím o odporovacej žalobe nedochádza k zmene subjektu povinného.“

27. Tento výklad zodpovedá aj jazykového zneniu ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka. V prípade naplnenia prvej hypotézy ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho úkonu dlžníka, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, tento právny úkon považuje voči nemu právne neúčinný a teda následok je (dispozícia právnej normy) možnosť veriteľa požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. Uvedené bez pochybností vyplýva priamo z ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré obsahuje formuláciu, cit.: „...veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku...“. Uvedené ustanovenie pri naplnení prvej hypotézy umožňuje veriteľovi uspokojiť svoju pohľadávkou z toho, čo ušlo z dlžníkovho majetku a nie voči tomu, kto tento ušlý majetok dlžníka nadobudol (smeruje voči majetku). Pokiaľ potom oprávnený úspešne odporoval právnemu úkonu, ktorým jeho dlžník (spol. MONPETROL, spol. s r.o.) vyplatil povinnému podiely na zisku, v exekúcii vedenej proti dlžníkovi MONPETROL, spol. s r.o. môže súdny exekútor postihnúť aj majetok povinného, ktorý ušiel zo sféry dispozície tohto dlžníka úkonom, ktorý oprávnený úspešne odporoval. Výrok rozhodnutia o odporovacej žalobe predloženého oprávneným k návrhu na vykonanie exekúcie však nespôsobil zmenu v osobe dlžníka a nemá za následok prechod (ani prevod) povinnosti z dlžníka oprávneného (spol. MONPETROL, spol. s r.o.) na osobu povinného.

28. Pokiaľ oprávnený tvrdil, že exekúciu je možné viesť priamo voči osobe, v ktorej prospech bol úspešne odporovaný právny úkon urobený, pričom svoj záver opieral o rozhodnutie NS ČR sp. zn. 20 Cdo 1501/2005, súd v tejto súvislosti poukazuje na odlišnosť právnej úpravy a teda rozhodnutia českých súdnych autorít nie sú na tento prípad použiteľné. Rovnako však aj v rozhodnutiach slovenských súdov a ako aj v starších rozhodnutiach najvyššieho súdu sa tento názor vyskytoval, avšak výklad, ktorý sťažnostný súd použil v odôvodnení tohto rozhodnutia, zodpovedá aktuálnym poznatkom právnej vedy, ktorá sa odráža aj v aktuálnej rozhodovacej činnosti najvyššieho súdu, napríklad aj v spomínanom uznesení 3Mcdo/15/2010 zo dňa 13. 10. 2011, pričom zároveň zodpovedá samotnému účelu ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka a jeho jazykovému zneniu.

29. Súd tak musel prisvedčiť argumentácii povinného, že voči nemu nemôže byť vedené exekučné konanie, keďže na neho neprešla povinnosť z predloženého exekučného titulu.

30. Je nutné prisvedčiť aj námietke povinného (ktorá je však vzhľadom na vyššie prezentované závery bez zásadného právneho významu), že ustanovenie § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka predvída možnosť uspokojenia iba z majetku, ktorý dlžníkovi odporovateľným úkonom ušiel, a teda náhrada voči tejto osobe (výška exekvovanej sumy) je limitovaná len do výšky takto získaného prospechu, ako to napokon uviedol aj samotný oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie.

31. Súd tak v zmysle uvedeného výkladu uzavrel, že rozhodnutie, ktorým súd odporovacej žalobe vyhovel, nerieši, a to ani v procesnej rovine, postavenie účastníkov exekučného konania a neúčinnosť právneho úkonu smeruje vo vzťahu k majetku a nie voči osobe, a preto rozhodnutím o odporovacej žalobe nedochádza k zmene subjektu povinného z exekučného titulu. Oprávneným predložené súdne rozhodnutia nepreukazujú zmenu v osobe povinného a povinný nie je osobou zaviazanou plniť oprávneným pohľadávku priznanú mu v predložennom exekučnom titule (Rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 3Cb/396/2008-223 zo dňa 12. októbra 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 31Cob/11/2012-273 zo dňa 4. júla 2013). Skutočnosť, že exekúcia je vedená voči osobe, na ktorú neprešla povinnosť uložená exekučným titulom, je inou skutočnosťou podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, ktorá bráni vykonaniu exekúcie proti osobe povinného.

32. Z vyššie uvedených dôvodov sťažnostný súd podľa § 250 ods. 2 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosti povinného vyhovel a uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/1320/2018 zo 25. februára 2019 zmenil tak, že exekúciu proti povinnému zastavil podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku (I. výrok uznesenia).

33. Súd záverom dodáva, že účelu a zmyslu konania o výkon o rozhodnutia zodpovedá skutočnosť, že v tomto konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre jeho rozhodnutie, pričom účastníci netvrdili žiadne také skutočnosti, ktoré by vyžadovali doplnenie skutkových zistení a vykonanie dokazovania. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania.

34. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

35. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

37. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

38. Civilný proces regulovaný normami civilného procesného práva sa vnútorne stratifikuje na konanie základné (nachádzacie) a konanie vykonávacie (exekučné). V ustanovení § 255 CSP sa ako kritérium priznania náhrady trov konania v civilnom procese (teda aj s dopadom na exekučné konanie) premieta zásada úspechu vo veci alebo aj zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré táto strana vynaložila v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Ustanovenie § 199d ods. 2 Exekučného poriadku umožňuje priznať povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov v prípade, ak podal súdu návrh na ich priznanie a súčasne súd exekúciu zastavil z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Povinný si ani v návrhu na zastavenie exekúcie ani v podanej sťažnosti nárok na náhradu trov exekučného konania voči oprávnenému neuplatnil. Súd v tejto súvislosti dopĺňa, že Exekučný poriadok predstavuje vo vzťahu CSP špeciálnu právnu úpravu a ustanovenia CSP sa použijú iba v prípade, ak danú otázku neupravuje priamo Exekučný poriadok. Súd súčasne konštatuje, že dôvod zastavenia exekúcie nie je spravodlivé pričítať oprávnenému, nakoľko pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie vychádzal z nejednotnej rozhodovacej činnosti súdov, pričom aj staršie komentáre k Občianskemu zákonníku ponúkajú výklad ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka v takom znení, v akom ho predniesol oprávnený v tomto konaní. Z uvedených dôvodov súd podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku a contrario povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal (II. výrok uznesenia).

39. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy ktoré si ponechal v súlade s §60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

40. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

41. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

42. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

43. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 (ďalej len „vyhláška“), exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

44. Podľa § 22 ods. 2 vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

45. Iný spôsob posudzovania zavinenia na zastavení exekúcie sa uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade výdavkov súdneho exekútora. Spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Z ustanovenia § 197 Exekučného poriadku totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že súdnemu exekútorovi v takomto prípade patrí minimálne náhrada paušálnych výdavkov, ktorá je určená osobitnou vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Všeobecne možno uviesť, že oprávnenému pri posudzovaní tejto otázky (na rozdiel od posudzovania dôvodu zastavenia exekúcie vo vzťahu k povinnému) je možné dôvod zastavenia pričítať vždy, nakoľko pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by súdnemu exekútorovi s vedením exekúcie nevznikli. Súdny exekútor nie je bez ďalšieho

oprávnený poverenie udelené súdom na základe návrhu oprávneného odmietnuť, či vrátiť, ale exekúciu je povinný začať vykonávať, s čím mu bez pochybností vznikajú náklady bez možnosti túto skutočnosť ovplyvniť.

46. Súd konanie zastavil z dôvodu, ktorý existoval už v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, podľa § 22 ods. 1, ods. 2 vyhlášky tak poverenému súdnemu exekútorovi patrí náhrada výdavkov vo výške 30,- eur, ktorá pozostáva z náhrady paušálnych výdavkov vo výške 30,- eur (50% zo sumy 60,- eur). Súd súdnemu exekútorovi náhradu výdavkov nenavýšil o 20 % DPH, keďže súdny exekútor nie je evidovaný v zozname daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty zverejnenom Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky. Súd odkazujúc na svoj predchádzajúci výklad o zavinení oprávneného na zastavení exekúcie zaviazal na úhradu týchto trov oprávneného, keďže exekúcia sa ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a súčasne ide o dôvod, ktorý možno v časti nároku súdneho exekútora na úhradu jeho trov v tomto konaní podľa §199c ods. 1 Exekučného poriadku oprávnenému pričítať (III. výrok uznesenia).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).